

раздѣлилъ на вржхъ себе си, каквò ще да стои царство то мѢ; защото говорите, че съ веелзевѣла изгонявамъ дѣяволы те.

19 И ако азъ изгонявамъ дѣяволы те съ веелзевѣла, а сыновѣ те ваши, съ когò ги изгонѣватъ; заради това, они ще ви бждатъ сдѣи.

20 Ако ли азъ съ прѣстѣ Бжїи изгонявамъ дѣяволы те, постигнѣ прочее на васъ царство то Бжїе.

21 Когато пакѣ вошрѣжале се вѣрди двòратъ си, въ миръ стоатъ имѣнїа та мѢ.

22 Но когато дойде по пакѣ ѡ негѡ, и повѣди го, сичко то мѢ оръжїе зема, на което се надѣеше и овератъ мѢ раздава.

23 Който не ѣ съ мене, на вржхъ мене ѣ: и който не собира заеднѡ съ мене, разсыпѣва.

24 Я когато нечистый дѣхъ излѣзе изъ челоуѣка, прехòди презъ безводни мѣста, и трѣси оупокоенїе: и като не намѣри, говори: да се вжрнемъ въ кжша та си, ѡ коато излѣзоухъ.

25 И когато доде, нахожда а помѣтена и оукрашена.

26 Тòгѡва ѡива, и зема съ себе си седмь дрѣги дѣхове пò злѡ ѡ себе, и влазатъ, и живѣатъ тамѡ: и кѣватъ послѣдны те (злѡ-

ны) на оногòва челоуѣка, пò лòши ѡ пѣрвы те.

27 И вѣдѣ, когато адмаше Исусъ тѣа, една жена ѡ народатъ вдигнѣ гласѣтъ си, и рече мѢ: блажена оутрòба та, коато те ѣ носила, и сосцѣ те, който си цшцѣлъ.

28 Я тòй рече: тоще пò многѡ са блажени, който слѣшатъ слово то Бжїе, и вѣрдатъ го.

29 И когато се собираха народи те, начна да имъ адма: тòа рòдъ ѣ лѣкѡвъ: знѡменїе и ска, и знѡменїе не ще да мѢ се даде, тòкмѡ знѡменїе то на-Іуна прорòка.

30 Защото каквòто вѣдѣ Іуна знѡменїе на Иневїтани те, тѡкѡ ще да бжде и Ѣвнѣ челоуѣческїй на тòа рòдъ.

31 Царица та южска ще да стане на сдѣ съ челоуѣцы те на-тòа рòдъ, и ще да ги ѡсѣди: защото дойде ѡ крайнове те на-земла та да чде премѣросиъ та Голомѡнова: и ѣто, тѣка ѣ пò многѡ ѡ Голомѡна.

32 Мѣжїе то Иневїтски ще да станатъ на сдѣ съ тòа рòдъ, и ще да го ѡсѣдатъ: защото они се покалѣха съ Іунова та прòповѣдъ: и ѣто, тѣка ѣ пò многѡ ѡ Іуна.

33 И никой не запѡлѣва свѣтилникъ и тѣра говъ скрѡш-